

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

קדושין-עשרה יוחסין		Talmud Navigator														
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	מ	ע.ט.		
וכן האשה שנתנה רשות לשלוחה לקדשה, והלכה וקדשה את עצמה, אם שלה קדמו - קדושה קידושין, ואם של שלוחה קדמו - קידושו קידושין, ואם אינן יודעין - שניהם נותנים לה גט, ואם רצו - אחד נותן לה גט ואחד כונס.													■	◇	ע.ט.	
וצריכא דאי אשמעינן גבי דידיה, משום דגברא קים ליה ביוחסין, אבל איתתא דלא קים לה ביוחסין - אימא לא ניהו קידושה קידושין ואי אשמעינן גבי דידיה, משום דאיתתא דייקא ומינסבא, אבל איהו - אימא לא איכפת ליה, צריכא.															ע.ט.	
קידשה אביה בדרך וקדשה עצמה בעיר, והרי היא בוגרת, רב אמר: הרי היא בוגרת לפנינו	איתמר: [רב]												■	◇	ע.ט.	
חיישין לקידושי שניהם.	שמואל:												■	◇	ע.ט.	
אימת?													^		ע.ט.	
אילמא בתוך ששה													!		ע.ט.	
בהא נימא רב, הרי היא בוגרת לפנינו? השתא הוא דבגרה													?		ע.ט.	
אלא לאחר ששה													!		ע.ט.	
בהא נימא שמואל חיישין לקידושי שניהם?													?		ע.ט.	
אין בין נערות לבגרות אלא ששה חדשים בלבד	והא אמר שמואל:												■	?	ע.ט.	
לא צריכא, דקדיש בהוא יומא דמשלים ששה													!	◇	ע.ט.	
הרי היא בוגרת לפנינו, מדהשתא בוגרת, בצפרא נמי בוגרת	רב:												■	!	◇	ע.ט.
השתא הוא דאיתי סימנים.	שמואל:												■	!	◇	ע.ט.
ושמואל, מאי שנא ממקוה?													?	◇	ע.ט.	
מקוה שנמדד ונמצא חסר, כל טהרות שנעשו על גביו למפרע, בין ברשות היחיד בין ברשות הרבים - טמאות שאני התם, דאיכא למימר: העמד טמא על חזקתו ואימר לא טבל.	דתנן:												■	?	◇	ע.ט.
אדרבה, העמד מקוה על חזקתו ואימר לא חסך													?		ע.ט.	
הרי חסר לפניך.													!		ע.ט.	
הכא נמי הרי בוגרת לפניך													?		ע.ט.	
השתא הוא דבגרה.													!		ע.ט.	
התם נמי השתא הוא דחסך													?		ע.ט.	
התם תרתי לריעותא, הכא חדא לריעותא.													!	◇	ע.ט.	
ושמואל, מאי שנא מחבית?													?	◇	ע.ט.	
היה בודק את החבית להפריש עליה תרומה והולך, ואחר כך נמצאת חומץ - כל ג' ימים ודאי, מיכן ואילך ספק ורמינן חבית אמקוה, מ"ש דהכא ודאי, ומ"ש דהכא ספק?	דתניא:												■	?	◇	ע.ט.
מאן תנא חבית? רבי שמעון היא, דגבי מקוה נמי ספיקא משוי	ואמר רב חנינא מסוריא:												!	◇	ע.ט.	
כל טהרות שנעשו על גביו למפרע, בין ברשות היחיד בין ברשות הרבים - טמאות	דתניא: [ת"ק]												■	!	◇	ע.ט.
ברשות הרבים - טהורות, ברשות היחיד - תולין	רבי שמעון:												■	!	◇	ע.ט.
אבל לרבנן, טבל למפרע													!	◇	ע.ט.	
שאני התם, דאיכא למימר: העמד טבל על חזקתו ואימר לא ניתקן.													!		ע.ט.	
אדרבה, העמד יין על חזקתו ואימר לא החמיץ													?		ע.ט.	
הרי החמיץ לפניך.													!		ע.ט.	
הכא נמי הרי היא בוגרת לפנינו													?		ע.ט.	
השתא הוא דבגרה.													!		ע.ט.	

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ז קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

קדושין-עשרה יוחסין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
התם נמי השתא הוא דאחמיץ		ז										עט:	
התם תרתי לריעותא, הכא חדא לריעותא הוא דאיכא.						!					◇	עט:	
נימא כתנאי										ז	◇	עט:	
מי מוציא מיד מיל? הוא מוציא מידם בלא ראייה, והן אין מוציאים מידו בלא ראייה, דברי ר' יעקב	[רבי יעקב]									ז	◇	עט:	
אם בריא הוא - עליו להביא ראיה שהיה שכיב מרע, ואם שכיב מרע הוא - עליהם להביא ראיה שבריא היה	רבי נתן:									ז	◇	עט:	
נימא, רב דאמר כרבי נתן, ושמואל דאמר כר' יעקב										ז		עט:	
אנא דאמרי אפילו כרבי יעקב, עד כאן לא קאמר ר' יעקב התם, דאיכא למימר העמד ממון על חזקתו, אבל הכא מי נימא העמד גוף על חזקתו?	אמר לך רב:									!	◇	עט:	
אנא דאמרי אפילו לרבי נתן, עד כאן לא קאמר רבי נתן התם, דכולי עלמא בחזקת בריאים קיימי, מאן דקא מפיק נפשיה מחזקה הוי עליה לאיתויי ראייה, אבל הכא מי קא מפקא נפשה מחזקה דקמיה?	ושמואל אמר:									!	◇	עט:	
נימא כהני תנאי:										ז	◇	עט:	
קידשה אביה בדרך וקידשה עצמה בעיר, והרי היא בוגרת, תנא חדא: הרי היא בוגרת לפנינו	[תנא חדא]									ז	◇	עט:	
חיישינן לקידושי שניהם	תניא אידך:									ז	◇	עט:	
מאי לאו חד כרב, וחד כשמואל										ז		עט:	
לא, אידי ואידי כשמואל, כאן במכחשתו, כאן בשאין מכחשתו.										!	◇	עט:	
ונימא, מדמתניתא לא פליגי, אמוראי נמי לא פליגי										ז	◇	עט:	
ותסברא?										!		עט:	
הא רב יוסף בריה דרב מנשיא מדוויל עבד עובדא כוותיה דרב										!	◇	עט:	
כ"ע כיילי ליה בקבא זוטא, והאי מדרבנן כיילי ליה בקבא רבה	ואיקפיד שמואל ואמר:									!	◇	עט:	
ואי סלקא דעתך לא פליגי, אמאי קא מקפיד? דילמא כי עבד עובדא במכחשתו.										!	◇	עט:	
הילכתא כוותיה דשמואל	מר זוטרא לרב אשי, הכי אמר אמימר:									■		עט:	
הילכתא כוותיה דרב.	רב אשי:									■		עט:	
והילכתא כוותיה דרב.										■	◇	עט:	
מי שיצא הוא ואשתו למד"ה, ובא הוא ואשתו ובניו ואמר אשה שיצאת עמי למדינת הים הרי היא זו ואלו בניה - אין צריך להביא ראיה לא על האשה ולא על הבנים											■	עט:	
מתה ואלו בניה - מביא ראיה על הבנים, ואינו מביא ראיה על האשה.											■	עט:	
אשה נשאתי במדינת הים הרי היא זו ואלו בניה - מביא ראיה על האשה, ואין צריך להביא ראיה על הבנים											■	עט:	
מתה ואלו בניה - צריך להביא ראיה על האשה ועל הבנים.											■	עט:	
וכולן בכרוכים אחריה.	רבה בר רב הונא:										■	◇	עט:
אשה נשאתי במדינת הים - מביא ראיה על האשה וא"צ להביא ראיה על הבנים, ומביא ראיה על הגדולים ואין צריך להביא ראיה על הקטנים	תנו רבנן:										■	◇	עט:
במה דברים אמורים - באשה אחת, אבל בשתי נשים - מביא ראיה על האשה ועל הבנים, על הגדולים ועל הקטנים.											■	◇	עט: